

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Елин Пелин, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, V СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова

при участието на секретаря Стефка Сл. Методиева
като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Административно
наказателно дело № 20221820200267 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е жалба от „ТЕТИ-90” ЕООД, ЕИК ..... със седалище и адрес на управление: гр.София, р-н ....., кв....., ул.5, № 9 представлявано от управителя П.Д.А. срещу наказателно постановление № СФ-26-ДНСК-77/11.10.2021 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол – гр. София, с което на основание чл.237, ал.1, т.1, предложение второ вр. чл.239, ал.1, т.2 вр. чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ му е наложена имуществена санкция в размер на 10 000.00 лева за нарушение на разпоредбите на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ в нарушение на чл.137, ал.3 от ЗУТ и чл.148, ал.1 от ЗУТ и е осъществен състава на чл.237, ал.1, т.1 пр.2 от ЗУТ. В жалбата се твърди, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, налице е нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи за погасяване по давност на извършеното нарушение, ако съдът счете, че е налице такова. Моли се съдът да отмени изцяло издаденото наказателно постановление.

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

В съдебно заседание, жалбоподателят „ТЕТИ-90” ЕООД, чрез процесуалния си представители адв. Трендафилова поддържа изложеното в

жалбата, излагат се аргументи и в депозирано пред съда писмено становище.

Административно-наказващият орган ДНСК, с писмено становище оспорва изцяло жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

РП Елин Пелин не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Съдът, като се запозна със събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

Видно от обжалваното Наказателно постановление № СФ-26-ДНСК-77/11.10.2021 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол – гр. София, на основание чл.237, ал.1, т.1, пр.2 вр. чл.239, ал.1, т.2 вр. чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ на жалбоподателя „ТЕТИ-90“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000.00 лева за нарушение на чл.137, ал.3 от ЗУТ и чл.148, ал.1 от ЗУТ и е осъществен състава на чл.237, ал.1, т.1 пр.2 от ЗУТ. Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН № СФ-26/13.04.2021 г. по описа на ДНСК.

Акт за установяване на административно нарушение № СФ-26/13.04.2021 г. по описа на РДНСК Софийска област е съставен срещу жалбоподателя „ТЕТИ - 90“ ЕООД от актосъставителя Й. В. О. на длъжност главен инспектор в РДНСК Софийска област към Главна дирекция Строителен контрол на ДНСК в присъствието на свидетеля Й. В. А. старши инспектор в РДНСК Софийска област за извършено нарушение на чл.137, ал.3 от ЗУТ и чл.148, ал.1 от ЗУТ. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и връчен на управителя на дружеството П.А. на 28.09.2021 г.

По делото е разпитан свидетелят Й. В. О. - актосъставител, от показанията на който се установява, че в качеството на служител на РДНСК извършил проверка на място на строежа, находящ се вдясно от АМ Хемус. При проверката се установило, че извършваните строителни дейности и по-конкретно стоманобетонов фундамент предназначен за трафопост, е изпълнен без одобрен инвестиционен проект и без да е издадено разрешение за строеж. За обекта имало издадена виза за проектиране на бензиностанцията, паркинга и обслужващите сгради и съответно за този трафопост, като във връзка с това имало и сключен предварителен договор и с

ЧЕЗ Разпределение България АД. Но на място се установило изпълнение на този стоманобетонен фундамент за трафопост, за който нямало издадено разрешение за строеж, като обекта бил част от целия строеж Бензиностанция, Тир-паркинг и обслужващи сгради. За констатираното нарушение бил съставен процесния АУАН. Свидетелят твърди, че към момента на проверката не е имало работници, които да извършват строителни дейности.

По искане на жалбоподателя е разпитан свидетелят Б.З.Б., който заявява, че познава строителния обект находящ се на АМ Хемус по пътя за Ботевград, както и дружеството, което го изгражда, тъй като познава неговия управител П.А.. Твърди, че обекта го знае от самото започване на изграждането му през 2017 г.. Минава често покрай обекта, тъй като неговата работа е свързана с чести пътувания по маршрута, на който се намира обекта на П.А.. В този смисъл му е известно, че от лятото на 2019 г. дейността по строителството е прекратена и от този момент не се извършват никакви строителни работи, строежа няма никакъв напредък и развитие.

Така установената фактическа обстановка се установява и въз основа на приетите като доказателства по делото: НП № СФ-26-ДНСК-77/11.10.2021 г., АУАН № СФ-26/13.04.2021 г., констативен протокол от 10.05.2021 г. на РДНСК, констативен протокол №133/09.02.2021 г., схема на Автомагистрала «Хемус», писмо изх. № СФ 20-1132-00-133 от 01.04.2021 г., Заповед № ТС - 137/07.03.20219 г. на кмета на Община Елин Пелин, скица на ПИ№15-875067 от 27.09.2019 г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №153, том.4, рег. № 6681, дело № 634 от 2017 г., разрешение №РСПП-133 от 22.05.2020 г. по описа на АПИ, разрешение №РСПП-232 от 04.08.2020 г. по описа на ОПУ София, пощенски плик с бар код EV027267501BG.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН от активнолегитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, поради следните съображения:

На първо място налице е неспазване на изискването за посочване

на правната квалификация, отразяваща релевираното нарушение, което се твърди, че е извършено - чл.42, т.5 респективно чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Видно от представеното по делото и атакувано наказателно постановление, както и от процесния акт е, че административно-наказващият орган е отразил в тях противоречива правна квалификация, а именно: в акта за установяване на административно нарушение е посочено, че жалбоподателят виновно е нарушил чл.137, ал.3 от ЗУТ и чл.148, ал.1 от ЗУТ, а в издаденото въз основа на него наказателно постановление като нарушена разпоредба са посочени нормите на чл.137, ал.3 от ЗУТ и чл.148, ал.1 от ЗУТ и е осъществил състава на чл.237, ал.1, т.1, предложение второ от ЗУТ. Според чл.137, ал.3 от ЗУТ: Строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон.“, а според чл.148, ал.1 от ЗУТ: „Строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. Нормата на чл.237, ал.1 от ЗУТ предвижда, че: „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: т.1. на извършител, възложител или строител на строеж от първа до трета категория включително, незаконен по смисъла на чл.225, ал.2 - в размер от 5000 до 50 000 лева.“.

Очевидно е, че посочените правни норми касаят коренно различни задължения, които законодателят е вменил на субектите, поради което не може да се изведе категоричен извод какво точно нарушение е приел административно-наказващият орган, че е извършено. Следва да се отбележи, че в АУАН не е посочено, че жалбоподателят е осъществил състава предвиден в нормата на чл.237, ал.1, т.1, предл.2 от ЗУТ, която е санкционна и определя вида на наказанието, което се носи от нарушителя, като същата е посочена само в наказателното постановление, а недопустимо е в него да се посочват допълнителни норми конкретизиращи състава на извършеното нарушение, непосочени в акта за неговото установяване. Действително в обстоятелствената част на АУАН има изброяване на различни правни норми, но това също не означава точно и ясно индивидуализиране на материалната норма, която се счита, че е нарушена.

Посочването в наказателното постановление на чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ като осъществен състав на нарушение, се явява съществено нарушение на

процесуалните правила, тъй като разпоредба е санкционна, поради което сама по себе си не може да бъде посочена като норма, с която е осъществен състава на определено деяние, съставляващо закононарушение, а може да бъде само основание за налагане и определяне на вида и размера на санкцията, която се предвижда за конкретното нарушение. Констатираният порок съдържащ се в акта за установяване на административното нарушение и в процесното наказателно постановление, сочи, че е налице нарушаване на изискването за ясно и точно посочване на изискуемия реквизит. Ето защо, при издаването на АУАН и Наказателното постановление е допуснато нарушение на изискването на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН - не е определена несъмнено и категорично законовата разпоредба, която е нарушена, по начин който изключва възможности за тълкуване. С констатираните нарушения административно наказващият орган е допуснал съществено нарушение на санкционната процедура по индивидуализиране и очертаване на деянието от правна страна, а от тук и несъмненост от обективната му страна. Винаги неточното посочване и описване на значими съставни части на нарушението, каквото е определяне на разпоредбата, която е нарушена е съществено нарушение. Това е така, защото наказателното постановление е акт на правораздаване и очертава фактите и обстоятелствата, формиращи състава и правната квалификация на конкретното нарушение, което прави невъзможен адекватния контрол по същество и адекватното и пълно упражняване право на защита по същество.

Гореизложените процесуални нарушения са довели до ограничаване правата на жалбоподателя, с оглед липсата на конкретна правна квалификация на деянието и правят невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, доколкото районният съд следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното бездействие на жалбоподателя със съответната правна норма, регламентираща същото като административно нарушение.

Освен изложеното, се констатираха и други нарушения по чл.42, т.3 и т.4 и чл.57, т.5 от ЗУТ касаещи описание на нарушението, датата на която е

извършено, обстоятелствата, при които е извършено.

Акта за установяване на административното нарушение е съставен в нарушение на чл.42 ,т.3 от ЗАНН, тъй като липсва посочване на датата на извършване на нарушението. Нито в акта за установяване на административното нарушение, нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление има посочена дата, на която административно-наказващият орган счита, че е осъществено конкретното деяние. Посочено е само на коя дата е започнало строителството – в периода след 2017 г. и кога е установено нарушението – датата на съставяне на Констативен акт № 133/09.02.2021 г. г на РДНСК Софийска област. Липсата на точно и ясно конкретизиране на датата на която административно-наказващият орган е приел, че е осъществено конкретното деяние създава неяснота относно основни задължителни реквизити, които следва да бъдат установени в административно-наказателното производство, тъй като е недопустимо същите да бъдат извлечени чрез тълкуване или подразбиране.

Гореизложеното обуславя извода за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а именно липсата на важни реквизити, като дата на извършване на нарушението, което води до невъзможност за преценка законосъобразността на административния акт с разпоредбите на чл.33 от ЗАНН. Липсата на факти, касаещи съставомерни признаци на нарушението, особено факти, касаещи датата на извършването му съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, които лишават нарушителя от възможност да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и по този начин адекватно да организира защитата си, а от друга страна лишава и съда от възможността да прецени кога е извършено нарушението и правилно ли е бил приложен материалния закон. Датата на извършване на нарушението е съществена характеристика на всяко административно нарушение и е посочена от законодателя като самостоятелен елемент от съдържанието на наказателното постановление. Неясно посочената в наказателното постановление дата на нарушението не подлежи на саниране чрез тълкуване или по реда на члл.53, ал.2 от ЗАНН. Като задължителен реквизит и елемент от императивно регламентираното нормативно съдържание на наказателното постановление датата на нарушението е следвало да бъде обективизирана по надлежния начин, а не да се извежда чрез тълкуване.

Настоящият състав намира, че е налице и друго процесуално

нарушение, което също е от категорията на съществените такива, изразяващо се в описание на противоречива фактическа обстановка, доколкото не става ясно за кой точно незаконен строеж е наказано лицето – дали се касае за изграждане на незаконен строеж „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“ или само за частта от този обект – „Стоманобетонен фундамент за трафопост“ административният орган е приел, че е незаконен строеж. Както в Акта за установяване на административното нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление категорично се сочи, че „Стоманобетонен фундамент за трафопост“ е част от изграждащия се търговски крайпътен обект „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“. Предвид събраните по делото доказателства и категоричните констатации на административно-наказващият орган, че „Стоманобетонен фундамент за трафопост“ е част от целия строеж „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“ и същия е незаконен, буди недоумение, защо административно-наказващият орган след като констатира в един ден, че целият започнат строеж „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“ е незаконен и към момента на проверката освен „Стоманобетонен фундамент за трафопост“ е имало изградени и множество други части от строежа, е съставил за всяка отделна негова съставна част – в случая за изградената „Стоманобетонен фундамент за трафопост“ отделни актове за установяване на административно нарушение. /На съдебния състав е служебно известно, че във връзка с конкретния обект „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“ са образувани общо единадесет дела пред Районен съд Елин Пелин – АНД № 374/2021 г.; № 364/2021 г.; № 365/2021 г.; № 366/2021 г.; № 367/2021 г.; № 368/2021 г.; № 369/2021 г.; № 371/2021 г.; № 372/2021 г.; № 373/2021 г., като всяко едно от тях има за предмет издаване на наказателно постановление във връзка с изграждането на всяка една съставна част от целия строеж./ Несъмнено в случая се касае за изграждане на един обект „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“, а не само на отделна негова част, поради което административно-наказващият орган при реализиране на административно-наказателната отговорност, ако е счел, че строежа е незаконен такъв по смисъла на ЗУТ е следвало да наложи наказание за осъществяването на целия строеж „Бензиностанция, тир-паркинг и обслужващи сгради“, а не за всяка отделна част от него.

Нормата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН е империтивна и нейното спазване

е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице.

Разпоредбите на закона са категорични - АУАН и наказателното постановление следва да съдържат предвидените в ЗАНН реквизити, което е условие за тяхната законосъобразност, като същите следва да са посочени по начин, небудещ съмнение. Тези реквизити не могат да бъдат извлечани по пътя на формалната или правна логика, тъй като това би имало за последица неопределеност на регламентацията на обществените отношения и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло.

В съответствие с гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено на процесуално основание, тъй като е нарушена процедурата по установяване на административното нарушение и налагане на наказание. Поради това, доколкото констатираните нарушения обуславят незаконност на цялото наказателно постановление, не е необходимо да се разглежда спора по същество и да се установява фактическата обстановка по делото

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СФ-26-ДНСК-77/11.10.2021 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол – гр. София

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____